Stagraczyński Edward

Miejsce urodzenia Raczyce

Data urodzenia 18-10-1930

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Edward Stagraczyński, ur. 18 X 1930 w Raczycach k. Ostrowa Wielkopolskiego. Ukończył SP tamże (1946), zawód wyuczony hydraulik, mistrz instalatorstwa gazowego (1991).

1943 wypędzony z rodziną z Raczyc, 1954–1945 robotnik przymusowy w Gądkowicach k. Milicza, I 1945 ewakuowany z ludnością niemiecką do Turyngii, X 1945 wrócił do Polski.

1945–1950 praca w rodzinnym gospodarstwie rolnym w Bartnikach k. Milicza, 1948–1950 strażak w Ochotniczej Straży Pożarnej tamże. 1950–1951 konserwator w Spółdzielczych Zakładach Piekarsko-Ciastkarskich Mamut we Wrocławiu przy ul. Sienkiewicza, 1951–1952 zasadnicza służba wojskowa, 1952–1972 hydraulik we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Instalacji Sanitarnych Winstal we Wrocławiu przy ul. Powstańców Śląskich, 1972–1982 monter–spawacz w Fabryce Maszyn Budowlanych Fadroma tamże. 1974–2002 członek Kameralnego Chóru Męskiego Cantilena przy Wojewódzkim Domu Kultury we Wrocławiu.

18 VIII 1980 współorganizator, lider strajku w Fadromie, uczestnik negocjacji z dyrekcją m.in. ws. podwyżki płac. 27 VIII – 1 IX 1980 współorganizator, uczestnik strajku okupacyjnego, przew. Zakładowego KS.

Od IX 1980 w „S"; IX–XII 1980 członek Zakładowego Komitetu Założycielskiego, od 13 XII 1980 członek KZ.

XI–XII 1981 w sanatorium w Rabce, choć 14–18 XII 1981 nieobecny podczas strajku w zakładzie, 19 XII 1981 z całą załogą zwolniony (tzw. lokaut), I 1982 zatrudniony na gorszych warunkach pracy na Wydz. W4. XII 1981 – V 1982 organizator, przew. TKZ (zbiórki składek na działalność związkową i pomoc dla represjonowanych, kolportaż podziemnych pism m.in. „Z Dnia na Dzień" i „Famy") oraz uczestnik (ps. Monter) zebrań RKS Dolny Śląsk, które

prowadził Piotr Bednarz. 12 V 1982 zatrzymany i przesłuchany, 13 V 1982 internowany, osadzony w Ośr. Odosobnienia w Nysie i Grodkowie, od 16 VIII 1982 na przepustce w zw. z pogrzebem matki, 19 VIII – 23 IX 1982 hospitalizowany w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im. Józefa Babińskiego we Wrocławiu, 9 IX 1982 zwolniony z internowania (15 IX 1982 zamknięto akta internowanego w Ośr. Odosobnienia w Grodkowie). VI 1982 zwolniony z pracy. IX–X 1982 w sanatorium w Sulistrowiczkach; X 1982 – VII 1983 bez zatrudnienia, 1983 przywrócony do pracy, ale pod naciskiem dyr. Fadromy, za porozumieniem stron nie wrócił do zakładu. 1983–1990 konserwator urządzeń sanitarnych w Przedsiębiorstwie Państwowym Hotele Orbis–Wrocław. XI 1982–1989 kolporter podziemnych pism m.in. „Z Dnia na Dzień", „Fama", „Victoria", „Solidarność Walcząca", „Region".

1989 organizator i przew. Komitetu Organizacyjnego „S", nast. KZ w hotelach Orbis; III 1990 delegat na WZD Regionu Dolny Śląsk. Od 1990 na emeryturze. Od 1992 członek Stowarzyszenia Polaków Represjonowanych przez III Rzeszę we Wrocławiu, od 1997 członek Stowarzyszenia Polskich Byłych Więźniów Politycznych/Stowarzyszenia Niezłomni Działaczy Opozycji Antykomunistycznej oraz Osób Represjonowanych z Powodów Politycznych Regionu Dolnego Śląska we Wrocławiu.

Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2012), Krzyżem Wolności i Solidarności (2017), Krzyżem Semper Fidelis (2003), Medalem XXX-lecia Dolnośląskiej Solidarności (2010), Medalem Niezłomni (2011).

23 VIII – 1 XII 1980 rozpracowywany przez Wydz. IIIA KW MO we Wrocławiu w ramach SOR krypt. Kuźnia.

Łukasz Sołtysik

Region Dolny Śląsk, Wrocław

Poprzedni Strona
Następny Strona

Zgłoś błąd